

En fjortenårsings egen fortelling

Jeg er fjorten år fyller snart femten. Jeg har sloss mye og har veldig stort temperament, det er mange tegn til at jeg har ADHD.

For noen måneder siden kom barnevernet inn i bildet for å hjelpe meg med å slutte å bryte loven, hjelpe meg på den rette veien, slutte med kriminelle handlinger. Jeg har fått noe som heter "MST", det er noe som er strengere enn selve barnevernet. Det er tiltaket før du havner oppi skogen med to menn som skal fot-følge deg. De lager masse skjemaer, om alt du har gjort og alt du skal skjerpe deg med. Hvis du bryter skjemaet begynner du helt på nytt igjen, helt til du skjerper deg. De kommer på besøk i huset ditt ca tre ganger i uka. Alle barna liker det sikkert ikke, for det er ikke noe moro. Men det er for ditt eget beste, og det skjønner du ikke før du merker at du virkelig har skjerpa deg.

MST funker bare for barn som vil ha hjelp, ellers funker det ikke. Du må være motivert. For meg har det funka. Jeg har bare møte med MST en gang i uka, for jeg orker ikke mer. Noen ganger liker jeg ikke barnevernet i det hele tatt, og andre ganger gjør jeg det. Men jeg skal ikke ha dem inn i livet mitt, så jeg gjør alt for at dem skal komme ut av livet mitt. Det er ikke alltid like lett. Dem ber deg bytte venner, dem ber deg skjerpe deg, dem ber deg om å forandre hele deg. Noen ganger er det helt jævlig, men andre ganger er det greit å ha dem i livet. Dem kan hjelpe deg med ønskene dine som ikke kunne gått hvis du ikke hadde hatt dem i livet.

Noen vil deg godt, noen andre gir deg opp og ser ikke håp i deg. Da er det mest mulig sjans for at du havner i fosterhjem eller institusjon. Jeg har heldigvis fått en MST-dame som vil det beste for meg. Flaks for meg. Etter dem har kommet inn i livet mitt har jeg klart å få livet mitt på den rette vei, så jeg er litt glad dem kom inn i livet mitt. Av og til misliker jeg dem så sykt, og noen ganger er jeg glad i dem. Jeg har ikke merket så stor forskjell etter at dem kom inn i livet mitt, men jeg har jo merka litt forskjell og jeg har forandra meg positivt. Jeg føler ikke at jeg må slåss, jeg føler ikke for å ruse meg. I det siste har jeg vært en glad gutt som jeg var før, har virkelig savna det.

Så jeg kan ikke si helt klart hvordan det er å ha dem i livet, for det er jo opp og ned. Det varierer på den personen det handler om, den personen du får fra MST, og om du er villig til å forandre deg. De forstår deg hvis du vil snakke om noe med dem, dem kan hjelpe deg hvis du sliter med noe. De får foreldrene dine til å bli roligere. Dem har vært i livet mitt i noen måneder nå. Jeg har driti meg ut noen ganger, men de har alltid fått meg inn på den rette veien igjen. De kommer med belønninger sånn at du får lyst til holde reglene osv. det er egentlig ganske kjekt.

Dem har sørget for at jeg får ADHD testing, sånn at jeg kan bli roligere i timen, roligere i fritiden, og ikke handle på impuls. Jeg får penger for å gå på skolen, holde innetider, ha reine prøver, hjelpe mamma med ting osv. Du tjener egentlig veldig mye penger for at dem skal få deg til å ha lyst og skjerpe deg, så de kan ordne det med penger eller aktiviteter. Jeg har BUP, MST, barnevernet og politiet som skal passe på meg hvis jeg gjør noe. MST kan snakke med politiet for deg hvis det er for ditt eget beste, og sånne ting. Det er en fin gruppe sånn egentlig.

Før trudde jeg å leve livet var å slåss og gjøre hva faen du ville. Men jeg skjønnte det ikke var livet når MST kom inn i bildet. Hvis du lever livet er du med venner og har det moro så lenge du kan ha det moro. Så ikke gjør samme feil som meg, det fins bedre ting enn å kose seg med å bryte loven. Du blir bare verre av det.

Da har jeg ikke så mye mer å skrive om MST, det meste handler om at de skal hjelpe deg og få deg på rette linjer. Dem klarer det av og til, men ikke hele tiden. Så hold deg på rette linjer og ikke drit deg ut, det er tips i fra meg. Før jeg fikk MST i bilde ville jeg på institusjon for jeg ville være en av gutta. Nå skjønner jeg at det er noe jeg absolutt

ikke vil. Det er ikke noe å tenke på en gang! Men hvis dere ikke har lært noe av denne stilen, så får dere oppleve det selv, og jeg garanterer dere, det er noe dere ikke vil like. Det er ikke så kult som du trur, du kommer til å være flau over det. Hvis du skryter av det er du idiot, det er ikke kult i det hele tatt. Jeg hadde heldigvis flaks, men det kan hende du ikke har det. Hvis du føler at du er på den feile veien, så ringer du MST og ber om tiltak før du går for langt og ødelegger hele framtiden din. Det er det eneste tipset jeg kan gi.